

Contra els poderosos

Figura referencial del 'Financial Times', Wolf demana reformes radicals per a un capitalisme democràtic

Justo Barranco

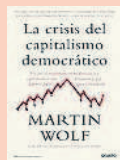
"Malgrat tots els seus defectes, val la pena defensar el capitalisme democràtic. Però està en greu perill". L'avertència la llança Martin Wolf, figura referencial del *Financial Times*, preocupat per una situació en què a uns els sembla que el capitalisme funcionaria millor sense democràcia i d'altres creuen que la democràcia estaria millor sense el capitalisme. Un moment històric que ha facilitat l'ascens dels demagogs contra qui ja va advertir Plató, assenyalant, i les arrels del qual analitza ara a *La crisis del capitalismo democrático*. Un llibre que afirma que el Partit Republicà de Trump i el Partit Conservador de Johnson han sorgit de quaranta anys de fracassos de les elits i que demana reformes radicals.

El capitalisme de mercat i la democràcia liberal són el yin i yang, raona, oposats complementaris que, en cas de no mantenir l'equilibri entre tots dos, poden tornar-se mútuament destructius. I les últimes dècades hi ha hagut, assenyalant, el creixement lent, desigualtat creixent, desindustrialització i pèrdua de bons llocs de treball i crisis econòmiques que han minat la classe mitjana i la confiança en la competència i integritat de les elits, i han convingut la majoria que el partit està manipulat en contra seu i han aixecat el populisme nacionalista.

I si hi ha factors en la situació actual que depenen de forces ineludibles, des de la desacceleració del creixement de la productivitat a

MANÉ ESPINOSA

LA CRISIS DEL CAPITALISMO DEMOCRÁTICO
Martin Wolf
Deusto, Barcelona, 2023
494 p. | 23,95 € | e-book, 10,99 €

l'impacte desequilibrat de les noves tecnologies, els canvis demogràfics i l'ascens de països com la Xina, n'hi ha d'altres que no, remarca. Com l'auge del capitalisme rendista, en què una petita porció de la població ha aconseguit captar rendes de l'economia i fa servir aquests recursos per controlar els sistemes polítics i fins i tot jurídics.

Fa falta, diu, un altre *new deal*. Si el món de la segona meitat del segle XX no tornarà, el programa dels pares fundadors dels estats posteriors a la Segona Guerra

Mundial continua sent pertinent, adaptant-lo a les necessitats del present, emergència climàtica inclosa. Ens cal, diu, una reforma radical de l'economia capitalista. Rosevelt va dir: "Els aspectes bàsics que el nostre poble espera dels seus sistemes polítics i econòmics són senzills: igualtat d'oportunitats, ocupació per als que poden treballar, seguretat per als que la necessiten, la fi dels privilegis especials per a uns quants, la preservació de les llibertats civils per a tothom, el gaudi dels fruits del progrés científic en un nivell de vida més ampli en constant augment".

Avui toca, diu Wolf, posar fi a un règim corporatiu que recompensa els poderosos amb informació privilegiada, un règim de competència que tolera monopolis als poderosos, un règim regulador que tolera la corrupció i un sistema fiscal que fa que el pagament d'impostos per part dels rics sigui gairebé voluntari. Les elits han de ser competents i han de deixar d'impulsar polítiques que generen enorme riquesa per a elles i inseguretats per a tots els altres. La democràcia liberal i el capitalisme global, conclou, s'han de salvar junts.

Martin Wolf
fotografiada
Barcelona
l'any 2019

Les elits han de deixar les polítiques que generen riquesa per a elles i inseguretats per als altres

TU ATENCIÓN, POR FAVOR

Roger Casas-Alatrste

Lid editorial
Madrid, 2023
176 p. | paper, 22,95 €

Al món de l'economia de l'atenció, la batalla és acarnissada. Cinema, podcasts, publicitat. Plataformes, creadors de continguts, marques. Tots pugnen per una atenció que avui és la moneda més valuosa i és més dispersa que mai a causa de l'allau de continguts. Aquest llibre recull l'experiència d'experts en captació de l'atenció de diversos sectors per explorar com funciona i com la modelen la tecnologia i la creativitat. I ofereix claus per generar continguts sostenibles capaços de captar-la.

EN DEFENSA DE LA RENTA BÁSICA

Jordi Arcarons, Julen Bollain, Daniel Raventós i Lluís Torrens

Deusto, Barcelona, 2023
456 p. | paper, 19,95 € | e-book, 9,99 €

La defensa de la renda bàsica incondicional i universal, assenyalen els autors, es pot defensar des de diferents motivacions. Per uns pot ser un mal

menor, per d'altres una simple alternativa al fracàs dels subsidis condicionats. Per alguns, serà la conseqüència inevitable de la robotització. Pels autors, es tracta de justícia, llibertat i felicitat. I a més, subratllen, els acompanya l'evidència empírica, els bons resultats dels plans pilot de renda bàsica fets en diferents parts del món.

AGENCIA DE MARKETING DIGITAL

Alberto López

Anaya Multimedia
Madrid, 2023
272 p. | paper, 22,95 € | e-book, 10,99 €

Els professionals digitals tenen dos camins: treballar dins d'empreses o prestar els seus serveis des de la seva pròpia, és a dir, crear una agència de serveis digitals. En sorgeixen moltes cada any i gairebé totes es queden pel camí, moltes vegades posades en marxa per persones que tècnicament són bones però que no han pogut aprendre sobre la gestió d'aquesta mena de negoci. Aquest llibre recull eines de la gestió empresarial, de clients i projectes, i també coneixements propis de la gestió d'agències digitals.

Josep Lluís Rovira

Emprendedor

Okupa, ocupa, inquilicupa

El dret a un habitatge digne per a tothom està recollit i emparat a l'article 47 de la Constitució, però també el dret de propietat és un dret fonamental, reconegut a tots els països democràtics. Amb dades corresponents al 2022, a Barcelona es van registrar 1.469 denúncies per ocupacions de domicili, 7.005 a Catalunya, i 16.726 a l'Estat espanyol. D'entrada ja es veu que les ocupacions a Catalunya estan molt per sobre (un 42% del total) de la resta d'autonomies i fins i tot la ciutat de Barcelona representa un 8,8% del total d'Espanya.

Definirem ara els tres conceptes del títol. Els okupes són aquelles persones que per diversos motius passen a okupar un habitatge deshabitats sense tenir en compte cap altra circumstància. Els ocupes són les persones o famílies sense sostre, que per necessitats d'habitatge n'ocupen unes de també deshabitades. Per inquilicupa s'entén l'inquilí d'un habitatge normal, que per les circumstàncies que siguin, normalment necessitats sobrenegades, deixen de pagar el lloguer però continuen ocupant l'habitatge fins que són desnonats. És clar que qui ha de resoldre tots els problemes derivats d'aquestes tres modalitats d'ocupació és l'Estat, que ha de garantir un habitatge digne a tots els seus ciutadans.

A aquesta situació s'afegeix que tots els temes legals que arriben a la justícia se sentencien i s'executen amb una lentitud sorprenent, i amb molts mesos de retard en el que s'hauria de considerar una restitució d'una situació legal.

El dret de propietat, desgraciadament, cada vegada està més atacat. A sobre, l'Estat s'ha inventat la figura de *gran tenidor* que la circumscriu als propietaris de a partir de deu habitatges i que ara la Generalitat ha reduït a cinc. Considerar una *gran tenidor* o *gran propietari* una persona que simplement té un edifici, comprat o heretat, de cinc habitatges, quan ha fet la inversió simplement per tenir alguns ingressos més, o pensant en la seva jubilació, és un escàndol. Per acabar d'arrodonir-ho, el Govern de l'Estat ha suspès des de fa temps els desnonaments de les famílies vulnerables.

Dret legal Els propietaris estan en una situació de desemparança total i absoluta que els causa, entre d'altres, greus perjudicis econòmics

Si ets, doncs, gran tenidor, don't per veuquè perquè, per denunciar-ho, no només has d'acreditar la teva propietat, com és lògic, sinó que també has d'acreditar que l'ocupa no té cap dret per ocupar; per tant, es presuposa que pot tenir un dret. Injust, il·legítim i immoral.

El resultat de tot això és una situació de desemparança total i absoluta dels propietaris que pateixen una situació amb què no tenen res a veure, que els causa uns greus perjudicis econòmics i que fins i tot fa que acabin sent mal vistos per la societat. I no oblidem l'aparició de fenòmens com ara Desokupa i totes les seves conseqüències. I acabo amb una cirereta. Alguna vegada, l'habitatge ocupat és primer habitatge. Increïble però cert!